

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. II. De confessione peccatorum circa primum Decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

re queant. Alias rationes vide
apud Doctores in margine modò
citas

123 Ex hac doctrina, ut item
ex hactenus dictis plura, & val-
de utilia inferuntur ad Confes-
siones expediendas. Quare &
ea in sequentibus sigillatim sunt
proponenda, & ut facilior me-
thodus evadat, per singula De-
calogi præcepta, pro iis, quæ ad
nostrum institutum faciunt dis-
currendum.

C A P. II.

De Confessione peccato-
rum circa primum De-
calogi præce-
ptum.

§. I.

De Peccatis contra Fidem.

I S uppono, tanquam indi-
gnum controversia, debe-

re in Confessione explicari: An peccatum contra fidem fuerit solum externum, an etiam internum cum errore intellectus: v.g. qui adorat Idolum absque errore, quo credat ibi adesse divinitatem, est Idololatra externus; at cum ejusmodi errore: est item hæreticus. Cum igitur per illum errorem addatur peccatum specie diversum; sine dubio poenitentiae tribunali erit subjiendum.

*a Sanc. in
Dec. l. 2.
c. 37. à n.
21.*

2 Iam verò loquendo de ipso hæresis crimine: Triplici modo posset quis in errores contra fidem incidere. Primò negando, vel deliberatè dubitando de articulis fidei. Atque hic sufficienter confitetur si dicat, se prolapsum in hæresim; nec opus habet explicare qualitates errorum, seu articulos, in quibus contra fidem sensit. Ratio est, quia quoad hanc præcisam negationem omnia peccata contra fidem

*b Regin.
to. 1. l. 6.
c. 4, n. 114*

fidem sunt ejusdem speciei; eum omnia opponantur obligationi credendi objecta, per fidem sufficienter proposita.

3 Secundò posset quis errare contra fidem non solum negando, sed etiam addendo aliquid, quod aliam speciem peccati adjungat supra hæresim, hoc est Blasphemiam contra Dei honorem. Ut si quis neget à Pilato condemnatum fuisse Christum Dominum, est solum hæreticus; at si neget Deum esse bonum, vel circa illud ipsum de Pilato dicat justè ab eo Christum Dominum fuisse condemnatum: non solum est hæreticus, sed Blasphemus. Id igitur expressè Confessori aperiendum non est ambigendum. c

c *Castrop.*

4 Tertiò posset quis errare eandem fidem non solum negando, & blasphemando, sed insuper volendo acceptare aliquam sectam fidei oppositam,

to 1. tr. 4.

d. 2. p. 2.

n. 6.

v.g.

dIdem. ib.

v: g. Iudaismum, Paganismum,
&c. & tunc id debere explicari,
saltem pro ipsa praxi, certum ju-
dico. *d* Ratio est, quia singulæ
hæsectæ communiter superad-
dunt hæresi, seu negationi fidei
aliqua alia peccata specie diver-
sa ab ipsa hæresi. Qui v. g. am-
plecti vult Iudaismum; eligit
circumcidi, quæ est species su-
perstitionis. Qui Paganismum;
vult Idola colere, quæ est spe-
cies, seu peccatum Idololatriæ,
&c.

§ Porro unum superest de-
cernendum. An teneatur Ape-
stata à fide Apostasiam in Con-
fessione declarare. Explico.
Qui suscepit Baptismum, si for-
tè cadat in hæresim, debetne di-
cere se in hæresim esse prola-
psum post susceptum Baptismū
an satis erit dicere dumtaxat se
in hæresim incidisse: quod est
quærere, An infidelitas ante
Baptis-

Baptismum, & post Baptismum
concepta, specie differat.

6 Dico probabile esse non
differre, e quare satis esse fateri,
se in hæresim fuisse prolapsum.
Ratio est, quia non apparet un-
de specifica differentia sumi ra-
tionabiliter possit. Vel enim
sumitur ex eo, quod se quis sub-
trahit ab obedientia fidei : vel
quoad committat specialem ir-
reverentiam, contra eandem fi-
dem, semel in Baptismo susce-
ptam. Prius non affert novam
speciem, quia probabilius est
in Baptismo nullum fieri votum,
aut promissionem de obedientia
fidei: & ex altera parte illa ne-
gatio universalis subjectionis
ad Deum, quam continet infide-
litas, satis explicatur, cum quis
fateretur se noluisse fidem Nec
posterius: quia illa irreverentia
eodem modo explicatur, dum di-
citur ipse lapsus in hæresim.

e De Lug.
de pœn. d.
16. sect. 5.
n. 294.
cōt Suar.
Sanch. a-
lioque ab
ead. cit.

f Sanc. l. 4
in Dec. c. 1
n. ult.

De Ignorantia rerum Fidei.

7 **N**on sunt plura, specie,
peccata, sed unicum,
a *Sua d. 15* ignorare, & culpabiliter articu-
de *st. d. sec. 1* los fidei diversos, quos non igno-
n. 7. rare quis debet, v. g. Trinita-
tem, Incarnationem, &c. Ratio
est, quia, licet objecta materiali-
ter specie differant: semper ta-
men eadem est obligatio omnes
eas veritates cognoscendi.

8 Quid si quis neget articu-
lum fidei, quia illum ex culpa
mortaliter gravi scire noluit;
peccatne eodem, specie, pecca-
to, quo peccat quis cum delibe-
ratè negat articulum, quem pro-
b *Sanc l. 2* bènè scit? Respondeo, puto pecca-
in *dec c. 7* re, eodem, specie, peccato, b
n. 24. cõt. Quare abundè is confitebitur, si
V *asq. 1 2* ab eodem
ab eodem asserat se negasse fidei articu-
sit. lum. Ratio est, quia talis mali-
cia

ria demum resolvitur in illud; quod parvipendatur auctoritas divina; hanc enim æque in ordine ad Confessionem (quidquid sit in ordine ad aliud) parvipendit, qui scienter negat, & atque qui, cum debeat scire, scire negligit; unde & negat.

c Vide De Lugo. d. de pæn. 16. sect 4. à n. 193.

Quid nosse debeat de fidei articulis ille, qui absolvendus est, dicam infra l. 3. c. 5. n. 6.

§. 3.

De Peccante cum spe veniæ, & resistendo Inspiratibus.

9 **S**I quis dum delinquit, spem concipit, quod à Deo optimo tale peccatum ipsi rite confitendum remitteretur, vel (quod in idem recidit) proponit illud peccatum, quod actu committit, se Sacerdoti rite manifestaturum, cum non committat pecc

peccatum specie diversum ab eo, qui idem patrat, sine tali animo, non obligabitur talem spem, seu talem animum confiteri. Immo ejusmodi animum potius addere circumstantiam diminuentem peccati gravitatem, quam aggravantem, docent Doctores. *a*

a *Lege Paulum Comitoli in r. sp. mor l. 4. q. 52. b De Lug. d. 16 sect. 12. n. 5 14*

10 Idem dic de peccante contra vehementissimam inspirationem, ne peccet: id enim esto aggravet; nihilominus cum non mutet speciem, *b* satis erit in Confessione explicare se peccasse, sine necessitate addendi id peccatum fuisse patratum, interna inspiratione vehementer contradicente.

11, Idem dic, propter paritatem rationis, de peccante contra propositum vehementissimum non peccandi, sed citra votum, vel juramentum, quia tunc adderetur nova species, ut ex se patet.

§. IV.

De Omittente horas Cano-
nias.

12. **Q**ui, cum sit obligatus,
de facto omittit offi-
cium divinum totum unius diei,
probabiliter, unum peccatum
committit; unde sufficit, si pœ-
nitens dicat, se omisisse officium
divinum semel, seu graviter de-
liquisse in non recitando officio
divino. At qui de facto omittit
toto anno v. g. plura peccata
committit, quot nimirum sunt
dies anni, & omnia confiteri de-
bet. Ratio est, quia sicuti una
unius diei recitatio non ordina-
tur ad aliam; ita una omisio re-
citationis, quoad unum diem,
ordinatur ad aliam; atque adeo
omisiones multorum dierum
non faciunt unum moraliter
peccatum: At in officio unius
diei

a Navar.
& alii a.
pud De
Lug. de
pœn. 16.
sect. 14. n.
546. &
547.
bIdem ib.

diei una hora ordinatur ad aliã,
constantque omnes unum divi-
num officium.

13 Sed quid de volente omit-
tere? Respondeo, qui vult per
unicum actum omittere offi-
cium unius diei; unum numero
peccatum committit: & item
qui vult per unicum similem a-
ctum omittere officium v. g. u-
nius anni; unum item numero
peccatum facit, satisque fatebi-
tur si dicat, volui omittere offi-
cium unius anni; non autem
satis est dicere, Volui omittere
officium; quia sic Sacerdos in-
telligeret officium unius diei, ut
supra in simili dictum est cap. 1.
§. 9.

§. 5.

De Superstitione, & similibus.

14 **S**uperstitio, quantum
facit ad nos, duplex
est.

est, & alia, in qua est pactum expressum cum dæmone, alia; in qua tacitum; Atque utriusque varix sunt species; quas hic trãscribere esset profecto superfluum. Illud enim nobis non ignorare sufficit, omnes eas species, quamvis materia, in qua exercentur specie differant; tamen non eo ipso differre in ratione morali, & in ordine ad Confessionem. b

15 Puto igitur solum esse aperiendum in Confessione, an fuerit pactum explicitum, an implicitum dumtaxat, & quale implicitum solet esse in Astrologia judiciaria de eventibus liberis, in Chiromantia, & in Auguriis, quando juxta suas regulas & ad mortale pertingunt. Ratio est, quia cætera materia liter se habent; adesse vero pactum expressum, tacitumve, licet tantum afferat discrimen expliciti ab implicito, incompleti

a Sane. l. 2
in dec. c. 38
n. 12.

b Sanc. ib.
num. 14.
c Ib. Vid.
& Suar.

to. 1. de rel.
l. 2. de sus
perstit. c. 9
§. 10.
d Vide
Martin.
Delriol. 4
d. Mag. c.
3. q. 1.
Valent.
to. 3. d. 6.
q. 2 p. §.
Tol. l. 4.
c. 150

l aliã,
divi.
omit.
lt per
offi.
imero
item
em a.
g. u.
imero
atebi.
e offi.
autem
mittere
los in-
dici, ut
cap. 1.
ibus.
antum
duplex
est,

*Utenet
Suar. ib.*

pleti à completo, unde ex hoc non videatur primo aspectu propriè differentiam specificam inferri? e tamen quia pactum explicitum addit promissionem factam dæmoni, & commercium actuale cum illo, id quod non invenitur in implicito; ideo verè insertur differentia essentialis, atque adeo, quæ sit in Confessione patefacienda. Cæterum an superstitio, vel divinatio, vel quid simile sit per somnia, per carmina, per imagines, per aves, per aquam, per stellas: non est necessariò Sacerdoti declarandum: quia, ut dictum est, hæc se habent materialiter.

16 Eodem modo, si eadem superstitio, vel veneficium, vel simile, addat aliud peccatum, quod, non nisi vel declaratione materiæ; vel ex alia circumstantia explicari possit: erit utique necessariò talis materia, vel circumstantia exprimenda. Vel

miscuit

miscuisti Sacra profanis: erit etiam peccatum contra cultum debitum rebus sacris, si per maleficium, intendisti mortem vel rem alicujus, erit homicidium, vel furtum; si præter commercium adorasti dæmonem, erit Idololatria; & sic de similibus, ut ex se patet f

f Lege in simili Sanchez l. 2. in dec. c. 38 n. 66.

C A P V T. III.

Circa secundum Decalogi præceptum.

§. 1.

De Blasphemia.

17 **Q**uamvis probabilius, sic Blasphemias contra Deum, contra beatissimam Virginem, & contra Sanctos differre specie; tamen cum probabile sit non differre, satis erit

a Sua. t. 1. de rel. tr. 3 l. 1. c. 6. n. 18. & 19. Sanc. in dec. l. 2. c. 31. n. 39.

H. li